NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 238/2008,

annettu 10 päivänä maaliskuuta 2008,

Venäjältä peräisin olevan urean ja ammoniumnitraatin liuosseoksen tuontiin sovellettavaa polkumyyntitullia koskevan, asetuksen (EY) N:o 384/96 11 artiklan 3 kohdan mukaisen osittaisen välivaiheen tarkastelun päättämisestä

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96 ([1]), jäljempänä 'perusasetus', ja erityisesti sen 11 artiklan 3 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen, jonka se on tehnyt neuvoa-antavaa komiteaa kuultuaan,

sekä katsoo seuraavaa:

A. MENETTELY

1. Voimassa olevat toimenpiteet

(1) Neuvosto otti asetuksella (EY) N:o 1995/2000 ([2]) käyttöön lopullisen polkumyyntitullin muun muassa Venäjältä peräisin olevien urean ja ammoniumnitraatin liuosseosten, jäljempänä 'liuosseokset', tuonnissa. Asetuksesta käytetään jäljempänä nimitystä 'alkuperäinen asetus' ja tutkimuksesta, joka johti alkuperäisellä asetuksella käyttöön otettuihin toimenpiteisiin, nimitystä 'alkuperäinen tutkimus'.

(2) Syyskuussa 2005 käynnistetyn toimenpiteiden päättymistä koskevan tarkastelun jälkeen toimenpiteiden voimassaolo uudistettiin viideksi vuodeksi neuvoston asetuksella (EY) N:o 1911/2006 ([3]) samantasoisina. Toimenpiteet muodostuvat erityistulleista. Asetuksesta käytetään jäljempänä nimitystä 'voimassaolon päättymistä koskeva asetus' ja tutkimuksesta, joka johti voimassaolon päättymistä koskevalla asetuksella käyttöön otettuihin toimenpiteisiin, nimitystä 'voimassaolon päättymistä koskeva tarkastelu'.

2. Tarkastelupyyntö

(3) Perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan mukaista osittaista välivaiheen tarkastelua, jäljempänä 'nykyinen tarkastelu', koskevan pyynnön esitti kaksi venäläistä vientiä harjoittavaa tuottajaa, Novomoskovskiy Azot ja Nevinnomyssky Azot, jotka kuuluvat "Mineral and Chemical Company Eurochem" -osakeyhtiöön. Etuyhteytensä vuoksi näitä kahta yritystä käsitellään tässä tutkimuksessa yhtenä oikeushenkilönä, jäljempänä 'pyynnön esittäjä'. Pyyntö rajoittui polkumyyntiin pyynnön esittäjän osalta.

(4) Pyynnön esittäjä väitti, että sen oman normaaliarvon ja Euroopan yhteisöön suuntautuvan viennin puuttuessa asianmukaiseen kolmanteen maahan eli Yhdysvaltoihin suuntautuneen viennin hintojen vertailu johtaisi polkumyynnin vähenemiseen merkittävästi alle voimassa olevien toimenpiteiden tason.

3. Tutkimus

(5) Neuvoa-antavaa komiteaa kuultuaan komissio tuli siihen tulokseen, että pyyntöön sisältyi riittävä alustava näyttö, ja ilmoitti 19 päivänä joulukuuta 2006 perusasetuksen 11 artiklan 3 kohtaan perustuvan osittaisen välivaiheen tarkastelun vireillepanosta *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* julkaistulla ilmoituksella ([4]).

(6) Tarkastelu rajattiin koskemaan polkumyyntiä pyynnön esittäjän osalta. Polkumyyntitutkimus käsitti 1 päivän lokakuuta 2005 ja 30 päivän syyskuuta 2006 välisen ajanjakson, jäljempänä 'tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso'.

(7) Komissio ilmoitti pyynnön esittäjälle, viejämaan edustajille ja yhteisön tuottajien järjestölle virallisesti tarkastelun vireillepanosta. Asianomaisille osapuolille annettiin tilaisuus esittää näkökantansa kirjallisesti ja pyytää saada tulla kuulluiksi menettelyn aloittamista koskevassa ilmoituksessa asetetussa määräajassa.

(8) Mahdollisuus tulla kuulluiksi myönnettiin kaikille asianomaisille osapuolille, jotka olivat sitä pyytäneet ja osoittaneet, että niiden kuulemiseen oli olemassa erityisiä syitä.

(9) Saadakseen tutkimuksen kannalta tarpeellisina pitämänsä tiedot komissio lähetti "Mineral and Chemical Company Eurochem" -osakeyhtiölle ja siihen etuyhteydessä oleville yrityksille kyselylomakkeen ja sai vastaukset asetetussa määräajassa.

([1]) EYVL L 56, 6.3.1996, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2117/2005 (EUVL L 340, 23.12.2005, s. 17).

([2]) EYVL L 238, 22.9.2000, s. 15. Asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1675/2003 (EUVL L 238, 25.9.2003, s. 4).

([3]) EUVL L 365, 21.12.2006, s. 26.

([4]) EUVL C 311, 19.12.2006, s. 51.

(10) Komissio hankki ja tarkisti kaikki polkumyynnin määrittämisen kannalta tarpeellisina pitämänsä tiedot. Komissio teki tarkastuskäyntejä pyynnön esittäjän ja siihen etuyhteydessä olevien yritysten toimitiloihin:

— JSC Mineral and Chemical Company, Moskova, Venäjä, jäljempänä 'Eurochem'

— PJSC Azot, Novomoskovsk, Venäjä, jäljempänä 'NAK Azot'

— PJSC Nevinnomyssky Azot, Nevinnomyssk, Venäjä, jäljempänä 'Nevinka Azot'

— Eurochem Trading GmbH, Zug, Sveitsi, jäljempänä 'Eurochem Trading'.

B. TARKASTELTAVANA OLEVA TUOTE JA SAMANKALTAINEN TUOTE

1. Tarkasteltavana oleva tuote

(11) Tarkasteltavana oleva tuote on sama kuin alkuperäisessä tutkimuksessa eli Venäjältä peräisin oleva maataloudessa yleisesti käytetty nestemäinen lannoite, urean ja ammoniumnitraatin liuosseos. Se muodostuu urean ja ammoniumnitraatin sekä veden sekoituksesta. Seoksen vesipitoisuus on noin 70 prosenttia (riippuen typpipitoisuudesta), ja loppuosassa on sama määrä ureaa ja ammoniumnitraattia. Nitraattipitoisuus on tuotteen merkittävin ominaisuus, ja se voi vaihdella 28 ja 32 prosentin välillä. Tämä vaihtelu saadaan aikaan lisäämällä liuosseokseen enemmän tai vähemmän vettä. Nitraattipitoisuudesta riippumatta kaikilla urean ja ammoniumnitraatin liuosseoksilla katsotaan kuitenkin olevan samat fyysiset ja kemialliset perusominaisuudet, ja näin ollen ne muodostavat yhden tuotteen tätä tutkimusta varten. Tarkasteltavana oleva tuote kuuluu CN-koodiin 3102 80 00.

2. Samankaltainen tuote

(12) Tarkastelua koskevassa tutkimuksessa vahvistettiin, että urean ja ammoniumnitraatin liuosseos on puhdas hyödyketuote, ja sen laatu sekä fyysiset perusominaisuudet ovat samat riippumatta siitä, mistä maasta se on peräisin. Pyynnön esittäjän tuottamalla ja kotimarkkinoillaan Venäjällä myymällä sekä – Euroopan yhteisöön suuntautuvan viennin puutteessa – Yhdysvaltoihin viedyllä urean ja ammoniumnitraatin liuosseoksilla on samat fyysiset ja kemialliset perusominaisuudet ja pääasiassa sama käyttötarkoitus. Tämän vuoksi kyseisten tuotteiden katsotaan olevan perusasetuksen 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja samankaltaisia tuotteita. Koska tässä tarkastelussa käsiteltiin vain polkumyynnin määrittämistä pyynnön esittäjän osalta, päätelmiä ei tehty yhteisön tuotannonalan valmistamasta ja yhteisön kotimarkkinoilla myymästä tuotteesta.

C. TUTKIMUKSEN TULOKSET

1. Alustavat huomiot

(13) Kuten tutkimuksen aloittamista koskevassa ilmoituksessa todettiin, tässä tutkimuksessa tarkasteltiin ensin, missä määrin olisi käytettävä kolmansiin maihin suuntautuvan viennin hintoja päätettäessä, ovatko nykyisten toimenpiteiden perustana olevat tekijät muuttuneet ja ovatko muutokset pysyviä, koska pyynnön esittäjällä ei ollut urean ja ammoniumnitraatin liuosseosten vientimyyntiä Euroopan yhteisöön tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla.

(14) Pyynnön esittäjä toimitti näyttöä siitä, että voimassa olevien tullien vuoksi tuotetta ei voitu myydä vietäväksi yhteisön markkinoille tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana. Pyynnön esittäjä toimitti alustavaa näyttöä siitä, että vienti edustaville kolmansille markkinoille eli Yhdysvaltoihin ei tapahtunut polkumyyntihinnoin tai ainakin vähäisemmässä määrin verrattuna polkumyyntimarginaaliin, joka tällä hetkellä on vahvistettu Euroopan yhteisöön suuntautuvaa vientiä varten, ja että oli asianmukaista käyttää Yhdysvaltoihin suuntautuvan viennin hintoja. Tämän johdanto-osan 43 kappaleessa ja sen jälkeisissä kappaleissa esitetyistä syistä kolmanteen maahan, Yhdysvaltoihin, suuntautuvan viennin hintoja pidettiin asianmukaisina, koska Yhdysvaltojen markkinat ovat verrattavissa yhteisön markkinoihin ja näin ollen edustavat.

(15) Tällä hetkellä sovellettavat toimenpiteet siis perustuvat osittain tietoihin, jotka eivät liity pyynnön esittäjän omaan tuotantoon ja tarkasteltavana olevan tuotteen myyntiin, kun taas nykyiseltä tarkastelua koskevalta tutkimusajanjaksolta oli saatavissa varmennettuja tietoja, jotka liittyivät pyynnön esittäjän omiin tietoihin normaaliarvosta ja vientihinnoista, vaikkakin kolmannen maan markkinoiden osalta. Tällä perusteella päätettiin, että nykyisellä tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla havaittu polkumyyntimarginaali antaa tarkemman kuvan pyynnön esittäjän tilanteesta tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla kuin tällä hetkellä voimassa olevat toimenpiteet.

(16) Tähän liittyen katsottiin myös, että polkumyynnin vastaisen tullin tavoitteena ei ole sulkea yhteisön markkinoita kolmansista maista tulevalta tuonnilta vaan palauttaa tasapuoliset toimintaedellytykset.

(17) Edellä esitetyt erityiset olosuhteet huomioon ottaen voidaan päätellä, että polkumyyntimarginaalin laskeminen tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla pyynnön esittäjän Yhdysvaltoihin suuntautuvan viennin myyntihintojen perusteella oli asianmukaista.

2. **Normaaliarvo**

(18) Normaaliarvon määrittämiseksi varmennettiin ensin, että pyynnön esittäjän koko kotimaan myynti oli edustavaa perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Koska pyynnön esittäjällä ei ollut urean ja ammoniumnitraatin liuosseosten vientimyyntiä Euroopan yhteisöön tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla, sen koko kotimarkkinamyynnin määrää verrattiin Yhdysvaltoihin suuntautuvaan koko vientiin. Perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti kotimarkkinamyyntiä on pidettävä edustavana, jos sen kokonaismäärä on vähintään 5 prosenttia vastaavan vientimyynnin – eli tässä tapauksessa Yhdysvaltoihin suuntautuvan viennin – kokonaismäärästä. Tutkimus osoitti, että pyynnön esittäjä ei myynyt edustavia määriä urean ja ammoniumnitraatin liuosseoksia kotimarkkinoilla.

(19) Koska pyynnön esittäjän kotimarkkinahintoja ei näin ollen voitu käyttää normaaliarvon määrittämiseksi, normaaliarvon muodostamisen perustana käytettiin pyynnön esittäjälle aiheutuneita valmistuskustannuksia, joihin lisättiin kohtuulliset myynti-, yleis- ja hallintokustannukset ja voitot perusasetuksen 2 artiklan 3 ja 6 kohdan mukaisesti.

(20) Kaasukustannukset muodostavat suurimman osan valmistuskustannuksista ja huomattavan osan kaikista tuotantokustannuksista. Perusasetuksen 2 artiklan 5 kohdan mukaisesti tutkittiin, saataisiinko pyynnön esittäjän kirjanpidosta kohtuullisen hyvä käsitys tarkasteltavana olevan tuotteen tuotantoon ja myyntiin liittyvistä kustannuksista.

(21) Energiamarkkinoihin erikoistuneiden kansainvälisesti tunnustettujen lähteiden julkaisemien tietojen perusteella pyynnön esittäjän maksama hinta oli epänormaalin alhainen. Hinta oli noin neljännes tai viidennes Venäjältä viedyn maakaasun hinnasta. Tässä suhteessa kaikki saatavilla olevat tiedot osoittavat, että kaasun hinnat Venäjän kotimarkkinoilla olivat säänneltyjä hintoja, jotka olivat selvästi alempia kuin sääntelemättömillä maakaasumarkkinoilla maksetut markkinahinnat. Koska kaasukustannukset eivät näkyneet riittävän selvästi pyynnön hakijan kirjanpidossa, kustannuksia oli oikaistava vastaavasti. Koska Venäjän kotimarkkinoita koskevia vääristymättömiä kaasun hintoja ei ollut, kaasun hinnat oli perusasetuksen 2 artiklan 5 kohdan mukaisesti määritettävä ”mitä tahansa muuta hyväksyttävää perustetta käyttäen, mukaan lukien muilta edustavilta markkinoilta saadut tiedot”.

(22) Oikaistu hinta perustui Saksan ja Tšekin rajalla (Waidhaus) vietäväksi myydyn venäläisen maakaasun keskihintaan, josta on vähennetty kuljetuskustannukset, ottaen huomioon paikalliset jakelukustannukset. Waidhaus on tärkein kanava venäläisen kaasun myynnille Euroopan unioniin, joka on venäläisen kaasun suurin markkina-alue ja jossa hinnat antavat kohtuullisen hyvän käsityksen kustannuksista, joten sitä voidaan pitää perusasetuksen 2 artiklan 5 kohdassa tarkoitettuna edustavana markkina-alueena.

(23) Päätelmien ilmoittamisen jälkeen pyynnön esittäjä väitti, että sen kotimarkkinoilla maksaman kaasun hinnan oikaisu ei ole perusteltua, koska sen kirjanpidosta käyvät täysimääräisesti ilmi kustannukset, jotka liittyvät samankaltaisen tuotteen tuotanto- ja myyntitoimintaan alkuperämaassa. Väitteensä tueksi pyynnön esittäjä toimitti riippumattoman konsulttiyrityksen tutkimuksen, jonka mukaan pyynnön esittäjän kaasusta maksamassa hinnassa tulivat esiin kaasun toimittajalle kaasun tuotannosta ja myynnistä aiheutuneet kustannukset. On huomattava, kuten itse tutkimuksessakin todetaan, että vertailussa käytetyt kaasun kustannukset sekä kustannukset kaasun toimittamisesta pyynnön esittäjälle olivat arvioituja kustannuksia eivätkä tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla aiheutuneita todellisia kustannuksia. Ei ole myöskään selvää, ovatko näin saadut kustannukset perusasetuksen mukaisesti määritettyjä täysimääräisiä kustannuksia eli sisältävätkö ne kaikki kaasun tuotantoon ja myyntiin liittyvät valmistus- sekä myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset. On myös huomattava, että kaasun toimittajien kustannuksista käytettävissä olevia tietoja ei voitu varmentaa tässä menettelyssä.

(24) Joka tapauksessa katsotaan, että perusasetuksen 2 artiklan 5 kohdan mukaisesti pelkästään se, että toimittajan asiakkaaltaan veloittama kaasun hinta kattaa kustannukset, ei ole sellainen seikka, jonka perusteella voitaisiin määrittää, antavatko yrityksen kirjanpitoon merkityt kustannukset kohtuullisen hyvän käsityksen tutkimuksen kohteena olevan tuotteen valmistukseen ja myyntiin liittyvistä kustannuksista. Näin ei kuitenkaan ollut johdanto-osan 21 kappaleessa esitetyistä syistä. Pyynnön esittäjä ei käsitellyt merkittävää eroa toisaalta Venäjän kotimarkkinoilla maksetun kaasun ja Venäjältä viedyn maakaasun hinnassa ja toisaalta yhteisön tuottajien maksamassa hinnassa. Pyynnössä ei käsitelty myöskään sitä, että maakaasun kotimarkkinahintoja säänneltiin Venäjällä eikä voida katsoa, että ne antaisivat kohtuullisen hyvän käsityksen tavanomaisesti vääristymättömillä markkinoilla maksettavista hinnoista. Näin ollen vaikka pyynnön esittäjän maksama kaasun hinta kattaisikin kaasun tarjoajalle sen tuotannosta ja myynnistä aiheutuneet yksikkökustannukset, väite ei ole merkityksellinen, koska kaasun markkinahinta ei välttämättä liity suoraan sen tuotanto- ja myyntikustannuksiin. Hinta, jolla pyynnön esittäjä osti kaasua tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla, on edelleen valtion sääntelemä ja merkittävästi sääntelemättömien markkinoiden hintatasoa alhaisempi, kuten johdanto-osan 21 kappaleessa todetaan. Tästä syystä väite oli hylättävä.

(25) Pyynnön esittäjä väitti vielä, että kun kaasun hintaa oikaistiin, normaaliarvon määrittämiseksi käytettiin menetelmää, josta ei säädetä perusasetuksessa. Koska kotimaan kaasukustannukset korvattiin johdanto-osan 22 kappaleessa kuvatulla tavalla lasketuilla kustannuksilla ja nämä kustannukset muodostavat suurimman osan samankaltaisen tuotteen kokonaiskustannuksista ja näin ollen myös laskennallisesta normaaliarvosta, normaaliarvo on itse asiassa määritetty kolmansilta "edustavilta" markkinoilta saatujen tietojen perusteella. Pyynnön esittäjä väitti, että perusasetuksen mukaan markkinatalousmaiden osalta normaaliarvon voidaan kuitenkin määrittää vain menetelmillä, joissa otetaan huomioon i) samankaltaisen tuotteen kotimarkkinahinnat tavanomaisessa kaupankäynnissä tai, jos myynti ei tapahdu tavanomaisessa kaupankäynnissä; ii) tuotantokustannukset alkuperämaassa (lisättynä kohtuullisilla myynti-, yleis- ja hallintokustannuksilla ja voitoilla); tai iii) samankaltaisen tuotteen edustavat vientihinnat asianmukaiseen kolmanteen maahan. Pyynnön esittäjän mukaan tällä perusteella normaaliarvoa ei pitäisi määrittää kolmansilta edustavilta markkinoilta saatujen tietojen perusteella.

(26) On huomattava, kuten johdanto-osan 18–42 kappaleessa tuodaan esiin, että normaaliarvo määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 1–6 kohdassa esitettyjen menetelmien mukaisesti. Jotta voitaisiin määrittää, tapahtuiko kotimarkkinamyynti hinnan puolesta tavanomaisessa kaupankäynnissä eli oliko se kannattavaa, on ensin kuitenkin määritettävä, muodostavatko pyynnön esittäjän kustannukset luotettavan perustan perusasetuksen 2 artiklan 5 kohdan mukaisesti. Normaaliarvon määrittämiseen käytettävä menetelmä voidaan päättää vasta kun kustannukset on luotettavasti määritetty. Sen vuoksi on väärin väittää, että kun luotettavat kustannukset määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 5 kohdan mukaisesti, otettiin käyttöön uusi menetelmä normaaliarvon määrittämiseksi. Näin ollen pyynnön esittäjän väitteet tältä osin oli hylättävä.

(27) Pyynnön esittäjä väitti vielä, että jos sen maakaasukustannuksiin kotimarkkinoilla tehdään oikaisu, venäläisen maakaasun hinta Waidhausissa ei ole luotettava perusta tällaiselle oikaisulle, koska kyseinen hinta on asetettu pitkäaikaisten kaasusopimusten perusteella, joissa hinnanmuodostus liittyy öljyn tuotantohintoihin eikä näin ollen kaasun tuotantokustannuksiin ja toimituskustannuksiin pyynnön esittäjälle Venäjälle. Lisäksi pyynnön esittäjä väitti, että venäläisen kaasun hinta Waidhausissa ei ole luotettava, koska siihen vaikuttaa Saksan ylettömän korkea ja mahdollisesti kilpailuun perustumaton kaasun kotimarkkinahinnoittelu, jota Saksan kilpailuviranomaiset ovat parhaillaan tutkimassa.

(28) Ensinnäkin on huomattava, että yksi ensisijaisista kriteereistä valittaessa perustaa kaasun hintojen määrittämiseksi on, että se antaa kohtuullisen hyvän kuvan tavanomaisesti vääristymättömillä markkinoilla maksettavista hinnoista. On kiistämätön tosiseikka, että tämä edellytys täyttyy Waidhausin hintojen osalta. Lisäksi suurin kaasumäärä Venäjältä tuodaan Waidhausin kautta, minkä vuoksi se on asianmukainen perusta oikaisulle. Tällä perusteella Waidhausia pidettiin edustavina markkinoina ja kohtuullisena perustana kaasun kustannusten määrittämiselle perusasetuksen 2 artiklan 5 kohdan mukaisesti. Toiseksi, kuten johdanto-osan 24 kappaleessa todettiin, ei ole sinällään relevanttia, perustuuko hinta kustannuksiin, kunhan se vain antaa kohtuullisen hyvän kuvan tavanomaisesti vääristymättömillä markkinoilla maksettavista hinnoista. Waidhausiin tuodun kaasun hinnan osalta hinnanmuodostuksessa ei ole merkkejä valtion puuttumisesta asiaan, ja tämä edellytys siis täyttyy. Lopuksi vielä kilpailuun perustumatonta kaasun hinnoittelua Saksan kotimarkkinoilla koskevasta väitteestä on huomattava, että Saksan kilpailuviranomaisten (Bundeskartellamt) tutkimus, johon pyynnön esittäjä viittasi, on edelleen käynnissä eikä siitä ole tehty päätelmiä. Tutkimus koskee sitä paitsi hintoja, joilla Saksan tärkeimmät kaasun jakelijat myyvät kaasun Saksan kotimarkkinoilla eikä hintaa, jolla ne ostavat Venäjältä tuodun kaasun. Päinvastoin kuin pyynnön esittäjä väitti, nämä kaksi hintaa eivät välttämättä liity toisiinsa, koska kaasun jakelijoiden ja heidän asiakkaidensa taloudelliset intressit ovat täysin vastakkaiset. Näin ollen voidaan olettaa, että jakelijat pyrkivät pitämään vähittäismyyntihinnat mahdollisimman korkeina ja samalla niiden taloudellisten intressien mukaista on pitää ostohinnat mahdollisimman alhaisina voittojen maksimoimiseksi. Pyynnön esittäjän väite, jonka mukaan vakiintuneilla markkinatoimijoilla ei ole kannustinta neuvotella venäläiselle tuontikaasulle alhaisempia hintoja Waidhausissa, on olettamus ilman tosiseikkoja. Sen vuoksi nämä väitteet hylättiin.

(29) Pyynnön esittäjä väitti vielä, että jos sen maakaasukustannuksiin kotimarkkinoilla tehdään oikaisu, sen olisi perustuttava sääntelemättömiin kaasun hintoihin Venäjällä. Ensinnäkään se, että komissio olisi voinut valita erilaisen perustan, ei tee Waidhausin valinnasta kohtuutonta. Valittaessa perustaa kaasun hinnan määrittämiseksi ensisijaisena perusteena on, että se antaa kohtuullisen hyvän kuvan tavanomaisesti vääristymättömillä markkinoilla maksettavista hinnoista. On kiistämätön tosiseikka, että tämä edellytys täyttyy Waidhausin hintojen osalta. Toiseksi se, että sääntelemättömillä hinnoilla kotimarkkinoilla myydyn kaasun määrä oli vain vähäinen tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla ja että hinnat olivat merkittävästi lähempänä säänneltyjä kotimarkkinahintoja kuin vapaasti määräytyviä vientihintoja, viittaa voimakkaasti siihen, että vallitsevat säännellyt hinnat vääristivät sääntelemättömiä hintoja. Sen vuoksi sääntelemättömiä kotimarkkinahintoja ei voitu käyttää.

(30) Pyynnön esittäjä väitti vielä, että valtion sääntelemät maakaasun kotimarkkinahinnat Venäjällä nousevat jatkuvasti ja ovat saavuttamassa tason, jolla katetaan kaasun tuotantokustannukset. Sen vuoksi kotimarkkinoiden hintaa ei voida pitää kilpailuun perustumattomana tai kohtuuttoman alhaisena.

(31) Väite on perusteeton, koska edustavien markkinoiden valinnan vaatimuksena ei ole se, ovatko hinnat voittoa tuottavia vaan se, antavatko ne kohtuullisen hyvän kuvan tavanomaisesti vääristymättömillä markkinoilla maksettavista hinnoista, kuten johdanto-osan 29 kappaleessa selitetään. Näin ei ole valtion sääntelemien hintojen tapauksessa. Väite on lisäksi vastoin venäläisen kaasuntoimittajan julkisia lausuntoja, jotka on vahvistettu sen julkaistussa tarkistetussa tilinpäätöksessä ja joiden mukaan Venäjän kotimarkkinoiden kaasun hinnat eivät kata tuotanto-, kuljetus- ja myyntikustannuksia. Tästä syystä väite hylättiin.

(32) Pyynnön esittäjä ehdotti, että oikaisun vaihtoehtoisena perustana käytettäisiin Venäjän naapurimarkkinoille suuntautuvan viennin hintoja antamatta kuitenkaan lisätietoja tai näyttöä tällaisista markkinoista. Lisäksi katsottiin, että Venäjältä Baltian maihin vietävän kaasun hinnat – joista oli saatavilla joitakin tietoja – eivät olleet riittävän edustavia näihin maihin suuntautuvan viennin suhteellisen vähäisen määrän vuoksi. Saatavilla ei ollut myöskään tarvittavia tietoja kuljetus- ja jakelukustannuksista, joten Baltian maihin suuntautuvalle viennille ei voitu määrittää luotettavia hintoja. Näin ollen näitä hintoja ei voitu käyttää oikaisun perustana.

(33) Pyynnön esittäjä ehdotti vaihtoehdoksi, että jos käytetään Waidhausin vientihintaa, Venäjän vientivero, joka on maksettava kaikesta viennistä, olisi pitänyt vähentää Waidhausin hinnasta, koska vientiveroa ei aiheutunut kotimaassa.

(34) Markkinahinta Waidhausissa, jota pidettiin edustavina markkinoina perusasetuksen 2 artiklan 5 kohdan mukaisesti, on todellakin hinta vientiverojen jälkeen eikä hinta ennen veroja. Ostajan kannalta tarkasteltuna merkityksellinen on hinta, joka on maksettava Waidhausissa, eikä näin ollen ole merkityksellistä, mikä osuus hinnasta muodostuu vientiverosta ja mikä osuus maksetaan kaasun toimittajalle. Toimittaja toisaalta yrittää aina maksimoida hintansa ja sen vuoksi veloittaa korkeimman hinnan, jotka asiakkaat suostuvat maksamaan. Kun otetaan huomioon, että hinta on aina yli tuotantokustannusten niin, että toimittaja saa huomattavat voitot, hinnan muodostumiseen ei ensisijaisesti vaikuta vientiveron määrä vaan se, minkä hinnan asiakkaat suostuvat maksamaan. Sen vuoksi pääteltiin, että vientiveron sisältävä hinta eikä hinta ennen veroja on markkinoilla määräytynyt vääristymätön hinta. Tämän vuoksi pyynnön esittäjän asiaa koskevat väitteet hylättiin.

(35) Pyynnön esittäjä väitti myös tähän liittyen, että paikallisen jakelijan katetta ei olisi lisättävä vientihintaan Waidhausissa, koska jakelijoiden voitot on jo sisällytetty hintaan Waidhausissa. Pyynnön esittäjä väitti, että paikalliset jakelijat Venäjällä ovat kaasun toimittajan täysin omistamia tytäryhtiöitä, ja jos näiden jakelijoiden voitot lisätään laskelmiin, tuloksena voi näin ollen olla kaksinkertainen huomioon ottaminen. Pyynnön esittäjän mukaan myös Venäjän luontaiset suhteelliset edut olisi otettava huomioon. Se väitti lisäksi, että koska kaasua on laajasti saatavilla Venäjällä muttei yhteisössä, kotimarkkinahinnat Venäjällä ovat luonnollisesti alempia kuin viedyn kaasun hinta, ja tämä olisi pitänyt ottaa huomioon määritettäessä kotimarkkinoilla maksettujen kaasun hintojen oikaisua.

(36) Ensinnäkin on huomattava, että paikallisten jakelijoiden katteeseen sisältyy näiden yritysten voittomarginaalin lisäksi myös niiden kustannukset maakaasun oston ja jälleenmyynnin välisenä aikana.

(37) Toiseksi väitettä ei pystytty enää tarkistamaan riittävästi. Tämä johtuu siitä, että venäläinen kaasun toimittaja ja sen tytäryhtiöt eivät kuuluneet tutkimuksen soveltamisalaan ja sen vuoksi sen organisaatiosta ja kustannusrakenteesta ei ollut riittävästi tietoja saatavilla. On myös huomattava, että Venäjällä tältä osin vallitseva tilanne, joka johtuu mm. kaasun toimittajan ja Venäjän valtion tiiviistä yhteyksistä, ei ole riittävän avoin, jotta asiasta saataisiin tarvittava näyttö.

(38) Lisäksi pyynnön esittäjä, jolla on todistustaakka, ei pystynyt toimittamaan lisätietoja tai näyttöä, joka olisi osoittanut, sisältyivätkö jakelukustannukset todella Waidhausin hintoihin ja missä määrin. Koska kotimarkkina-asiakkaat kuitenkin ostivat kaasua paikallisilta toimittajilta, oli oletettava, että niiden olisi täytynyt maksaa paikalliset jakelukustannukset, joita ei ole sisällytetty oikaisemattomaan Waidhausin hintaan. Sen vuoksi menettelyn tässä vaiheessa oli katsottava, että oikaisu on perusteltu, ja näin ollen väite oli hylättävä.

(39) Yhteisön toimielimet kuitenkin katsoivat, että tämän erityisoikaisun vaikutus polkumyyntimarginaalin laskemiseen saattaa olla merkittävä. Sen vuoksi johdanto-osan 37 kappaleessa kuvattu erityistilanne huomioon ottaen katsottiin, että jos pyynnön esittäjä toimittaa näyttöä, joka on riittävästi todennettavissa, komissio saattaa harkita tutkimuksen avaamista uudelleen tältä osin.

(40) Maakaasun saatavuuteen Venäjällä liittyvistä väitetyistä luontaisista suhteellisista eduista on huomattava, että kuten johdanto-osan 28 kappaleessa todettiin, ensisijaisena kriteerinä Waidhausin hintojen valinnalle perustaksi kaasun hintojen määrittämiseksi on se, että ne antavat kohtuullisen hyvän kuvan tavanomaisesti vääristymättömillä markkinoilla maksettavista hinnoista. Kotimarkkinoilla vallitsevat markkinaedellytykset eivät ole merkityksellisiä tässä yhteydessä. Väite oli sen vuoksi hylättävä.

(41) Myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia ja voittoa ei voitu määrittää perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan johdantokappaleen ensimmäisen virkkeen nojalla, koska johdanto-osan 22 kappaleessa mainitun kaasukustannusten oikaisun jälkeen pyynnön esittäjän tarkasteltavana olevan tuotteen kotimarkkinamyynti ei tavanomaisessa kaupankäynnissä ollut edustavaa perusasetuksen 2 artiklan 4 kohdan mukaisesti. Perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan a alakohtaa ei voitu soveltaa, koska tutkimuksen kohteena oli vain pyynnön esittäjä. Myöskään 2 artiklan 6 kohdan b alakohtaa ei voitu soveltaa, sillä myös maakaasu on samaan yleiseen tuoteryhmään kuuluvien tuotteiden ehdottomasti tärkein raaka-aine, minkä vuoksi myös valmistuskustannuksia olisi erittäin todennäköisesti oikaistava johdanto-osan 21 kappaleessa mainituista syistä. Tässä välivaiheen tarkastelussa ei ollut saatavilla tietoja, joiden perusteella olisi voitu laskea määrällisesti tällaiset oikaisut ja määrittää myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset ja asianmukaiset voittomarginaalit myytäessä näitä tuotteita näiden oikaisujen jälkeen. Myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset ja voitto määritettiin näin ollen perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan c alakohdan mukaisesti muulla hyväksyttävällä menetelmällä.

(42) Tätä varten tarkasteltiin julkisesti saatavilla olevia tietoja, jotka liittyvät typpilannoitteiden alalla toimiviin suuryrityksiin. Pohjoisamerikkalaisten (Yhdysvallat ja Kanada) tuottajien vastaavien tietojen havaittiin soveltuvan parhaiten tutkimustarkoitukseen, sillä kyseiseltä alueelta on saatavilla runsaasti luotettavaa ja kattavaa julkista rahoitustietoa pörssiyhtiöistä. Lisäksi kotimarkkinamyynnin määrä on pohjoisamerikkalaisilla markkinoilla merkittävä ja kilpailua esiintyy paljon kotimaisten ja ulkomaisten yritysten välillä. Myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset ja voitto määritettiinkin kolmen sellaisen pohjoisamerikkalaisen tuottajan myynti-, yleisten ja hallinnollisten kustannusten ja voiton painotetun keskiarvon perusteella, jotka kuuluivat lannoitealan suurimpiin yrityksiin saman yleisen tuoteryhmän (typpilannoitteet) Pohjois-Amerikan myynnin osalta. Kyseisten kolmen tuottajan katsottiin edustavan typpilannoitealaa (keskimäärin yli 78,15 prosenttia yrityksen/liiketoimintasegmentin liikevaihdosta) ja niiden myynti-, yleis- ja hallintokustannusten ja voiton katsottiin edustavan samanlaisia kustannuksia, joita kyseisellä liiketoiminta-alalla menestyksekkäästi toimiville yrityksille yleensä aiheutuu. Mikään ei viittaa siihen, että tällä tavalla määritetty voiton määrä olisi suurempi kuin venäläisten tuottajien samaan yleiseen ryhmään kuuluvien tuotteiden myynnistä Venäjän markkinoilla yleensä saama voitto.

3. **Vientihinta**

(43) Kuten johdanto-osan 13 kappaleessa todettiin, pyynnön esittäjällä ei ollut urean ja ammoniumnitraatin liuosseosten vientimyyntiä Euroopan yhteisöön tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla. Sen vuoksi johdanto-osan 14–17 kappaleessa esitetyistä syistä pidettiin asianmukaisena tarkastella pyynnön esittäjän hinnoittelukäyttäytymistä muilla vientimarkkinoilla, jotta voitaisiin laskea polkumyyntimarginaali. Menettelyn aloittamista koskevassa ilmoituksessa Yhdysvaltojen markkinoita kaavailtiin sopiviksi vertailutarkoituksiin, koska ne ovat pyynnön esittäjän tärkeimmät vientimarkkinat, joiden osuus sen vientimäärästä tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla oli yli 70 prosenttia.

(44) Yksikään asianomaisista osapuolista ei esittänyt huomautuksia Yhdysvaltojen valinnasta sopivimmiksi vertailumarkkinoiksi. Tutkimuksessa vahvistui, että urean ja ammoniumnitraatin liuosseosten Yhdysvaltojen markkinat ovat sopivimmat vertailua varten, koska Euroopan yhteisö ja Yhdysvallat ovat kaksi suurinta urean ja ammoniumnitraatin liuosseosten markkina-aluetta maailmassa ja niitä voidaan verrata sekä määrien että hintojen osalta.

(45) Koska pyynnön esittäjän vientimyynti Yhdysvaltoihin tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla tapahtui Sveitsiin sijoittautuneen etuyhteydessä olevan kauppiaan kautta, vientihinta oli määritettävä perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan mukaisesti. Vientihinta määräytyi niiden hintojen perusteella, jotka Yhdysvalloissa eli pääasiallisilla vientimarkkinoilla toimiva ensimmäinen riippumaton asiakas todellisuudessa maksoi pyynnön esittäjälle tai jotka tulivat sen maksettaviksi. Näistä hinnoista vähennettiin nimellispalkkio, joka vastaa etuyhteydessä olevan kauppiaan katetta, koska kauppiasta voidaan pitää palkkioperusteisesti toimivana agenttina.

4. **Vertailu**

(46) Normaaliarvoa ja vientihintaa verrattiin noudettuna lähettäjältä -tasolla. Jotta normaaliarvon ja vientihinnan välinen vertailu olisi oikeudenmukaista, tarvittavat oikaisut tehtiin hintaan ja hintojen vertailtavuuteen vaikuttaviin eroihin perustuvina oikaisuina perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan mukaisesti. Oikaisut koskivat kuljetus-, käsittely-, lastaus- ja liitännäiskustannusten eroja tarpeen mukaan ja mikäli asiasta oli riittävästi oikeaksi todistettua näyttöä.

5. **Polkumyyntimarginaali**

(47) Polkumyyntimarginaali määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 11 kohdan mukaisesti vertaamalla painotettua keskimääräistä normaaliarvoa painotettuun keskimääräiseen vientihintaan.

(48) Vertailun perusteella polkumyyntimarginaali, ilmaistuna prosentteina CIF-hinnasta Pohjois-Amerikan rajalla tullaamattomana, on 33,95 prosenttia.

6. **Tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla vallinneiden olosuhteiden pysyvyys**

(49) Perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan mukaisesti tutkittiin, ovatko nykyisen polkumyyntimarginaalin määrittämiseen vaikuttaneet olosuhteet muuttuneet ja ovatko tällaiset muutokset pysyviä.

(50) Ei ollut mitään merkkejä siitä, etteikö tässä tutkimuksessa pyynnön esittäjälle määritettyä normaaliarvoa tai vientihintaa olisi voitu pitää pysyvänä. Vaikka voitaisiin väittää, että pääraaka-aineen eli maakaasun hintakehitys saattaisi vaikuttaa merkittävästi normaaliarvoon, katsottiin kuitenkin, että hinnannousu vaikuttaisi kaikkiin toimijoihin markkinoilla, ja sillä näin ollen on vaikutusta sekä normaaliarvoon että vientihintaan.

(51) Pyynnön esittäjän Yhdysvaltoihin, sen pääasiallisille vientimarkkinoille, suuntautuvan viennin hinta oli tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla sama kuin sen muihin maihin suuntautuvan viennin hinta.

(52) Sen vuoksi on syytä uskoa, että todettu polkumyyntimarginaali perustuu pysyvästi muuttuneisiin olosuhteisiin.

(53) Tässä tarkastelussa ei lisäksi havaittu mitään merkkejä tai näyttöä siitä, että olosuhteet, joiden perusteella vahingon korjaava taso vahvistettiin alkuperäisessä tutkimuksessa, muuttuisivat merkittävästi lähitulevaisuudessa.

(54) Tältä osin todettiin, että vaikka olosuhteet, joiden perusteella polkumyynti määritettiin, ovat muuttuneet lopullisten tullien käyttöönoton jälkeen – joiden seurauksena polkumyyntimarginaali oli korkeampi tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla verrattuna alkuperäiseen tutkimusajanjaksoon – ja vaikka on syytä uskoa, että todettu polkumyyntimarginaali perustuu pysyvästi muuttuneisiin olosuhteisiin, voimassa oleva polkumyynnin vastainen tulli olisi säilytettävä samalla tasolla. Kuten johdantoosan 55 ja 56 kappaleessa todetaan, lopullinen polkumyyntitulli asetettiin vahingon korjaavalle tasolle alkuperäisen tutkimuksen perusteella.

D. **TARKASTELUN PÄÄTTÄMINEN**

(55) Perusasetuksen 9 artiklan 4 kohdan ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1995/2000 johdanto-osan 49 kappaleen mukaisesti lopullinen tulli vahvistettiin siis alkuperäisessä tutkimuksessa havaitun vahinkomarginaalin tasolle, joka oli alempi kuin polkumyyntimarginaali, koska todettiin, että alhaisempi tulli on riittävä korjaamaan yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon. Edellä esitetyn perusteella tässä tarkastelussa vahvistettavan tullin ei olisi oltava alkuperäisessä tutkimuksessa vahvistettua vahinkomarginaalia korkeampi.

(56) Tässä osittaisessa välivaiheen tarkastelussa ei voida määrittää yksilöllistä vahinkomarginaalia, koska tarkastelu rajoittuu polkumyyntiin pyynnön esittäjän osalta. Sen vuoksi tässä tarkastelussa määritettyä polkumyyntimarginaalia verrattiin alkuperäisessä tutkimuksessa määritettyyn vahinkomarginaaliin. Koska viimeksi mainittu oli alempi kuin tässä tutkimuksessa havaittu polkumyyntimarginaali, tämä tarkastelu olisi päätettävä muuttamatta voimassa olevia polkumyynnin vastaisia toimenpiteitä.

E. **SITOUMUKSET**

(57) Pyynnön esittäjä ilmoitti olevansa kiinnostunut tarjoamaan sitoumuksen muttei pystynyt tarjoamaan riittävän perusteltua hintasitoumusta perusasetuksen 8 artiklan 2 kohdassa asetetussa määräajassa. Tämän vuoksi komissio ei voinut hyväksyä mitään hintasitoumuksia. Kun kuitenkin otetaan huomioon useiden seikkojen monimutkaisuus, esimerkiksi 1) tarkasteltavana olevan tuotteen hinnan vaihtelu, joka edellyttäisi jonkinlaista vähimmäishintojen indeksointia mutta jota keskeinen kustannustekijä ei riittävästi selitä, ja 2) tarkasteltavana olevan tuotteen erityinen markkinatilanne (mm. viejällä ei ollut tähän tarkasteluun liittyvää tuontia tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla), vaikuttaa siltä, että on tarpeen vielä pohtia, olisiko sitoumus ja siihen yhdistetty indeksoitu vähimmäishinta ja määrällinen katto toimiva ratkaisu.

(58) Tämän monimutkaisen tilanteen vuoksi pyynnön esittäjä ei pystynyt muotoilemaan hyväksyttävää sitoumustarjousta määräajassa, kuten edellä todettiin. Edellä esitetyn perusteella neuvosto katsoo, että pyynnön esittäjälle olisi poikkeuksellisesti annettava mahdollisuus täydentää sitoumustarjoustaan edellä mainitun määräajan jälkeen mutta 10 kalenteripäivän kuluessa tämän asetuksen voimaantulopäivästä.

F. **PÄÄTTÄMINEN**

(59) Asianomaisille osapuolille ilmoitettiin niistä olennaisista tosiasioista ja huomioista, joiden perusteella nykyinen tarkastelu aiottiin päättää ja pitää voimassa nykyinen polkumyyntitulli pyynnön esittäjän tuottaman tarkasteltavana olevan tuotteen tuonnissa. Kaikille osapuolille annettiin mahdollisuus esittää huomautuksensa. Huomautukset otettiin huomioon, kun ne olivat oikeutettuja ja perustuivat näyttöön,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

Ainoa artikla

Päätetään Venäjältä peräisin olevien urean ja ammoniumnitraatin liuosseosten, jotka luokitellaan CN-koodiin 3102 80 00, tuontiin sovellettavien polkumyyntitoimenpiteiden osittainen välivaiheen tarkastelu, joka aloitettiin neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96 11 artiklan 3 kohdan mukaisesti, muuttamatta voimassa olevia toimenpiteitä.

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 10 päivänä maaliskuuta 2008.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

D. RUPEL